

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 175/2010-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. mája 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresnej prokuratúry Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 1319/09 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 1 Pv 448/02) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. apríla 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresnej prokuratúry Bratislava IV (ďalej len

„okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 1319/09 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 1 Pv 448/02).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Bratislava II (ďalej len „okresné riaditeľstvo“) v apríli 1994 trestné oznámenie smerujúce proti J. P. pre podozrenie zo spáchania trestných činov poškodzovania veriteľa a podvodu. Konanie v predmetnej veci bolo vedené okresným riaditeľstvom pod sp. zn. VP-3210/94 a podľa sťažovateľa ho „zmarili v roku 1998 – pre uplynutie premlčacej lehoty“.

V ďalšom texte sťažnosti sťažovateľ uviedol, že sa následne *«takmer zodral podávaním sťažností, až v roku 2005 prokurátor GP SR JUDr. P. B. uznal, že došlo k porušeniu zákona a sťažnosť uznal za dôvodnú a vec „Poškodzovanie veriteľa“ J. P. pripojil k inému trestnému konaniu na OR PZ Bratislava IV pod sp. zn. ORP-243/OEK-B4-2002 na OP BA 4 sp. zn: 1 Pv 448/02»*.

V predmetnom konaní sťažovateľ podával „početné sťažnosti“, ktorými sa domáhal odstránenia nečinnosti orgánov činných v trestnom konaní v jeho veci, avšak bezvýsledne. Napokon v tomto konaní došlo k zmene spisovej značky na sp. zn. 1 Pv 1319/09 a 30. marca 2010 k podaniu obžaloby na Okresnom súde Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 2 T 46/2010, t. j. po viac ako šesťnástich rokoch.

Sťažovateľ v sťažnosti požiadal aj o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom z dôvodu jeho nepriaznivých majetkových a osobných pomerov.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví:

„II.A. Okresná prokuratúra Bratislava IV porušuje základné práva D. B. garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 - dohovoru - PRÁVO NA KONANIE BEZ ZBYTOČNÝCH PRIEŤAHOV.

Ústavný súd zvykne odmietat' sťažnosti proti orgánom činným v trestnom konaní. Európsky súd pre ľudské práva však už raz rozhodol vo veci nečinnosti orgánov činných v trestnom konaní sťažovateľa v konaní č. 57678/00 z dňa 27. 06. 2006 preto čl. 6 ods. 1 je možné uznať ako porušovanie základného práva, rovnako čl. 13 a čl. 3 a čl. 14.

II.B. Vzhľadom na obrovské zbytočné a subjektívne prieťahy je neodškriepiteľné a zjavné pokusy o zmarenie tohto trestného konania bezohľadne je Okresná prokuratúra Bratislava IV povinná zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 200.000 EUR v lehote 15 dní od dňa doručenia nálezu.

II.C. V prípade omeškania zaplatenia satisfakcie D. B. je Okresná prokuratúra Bratislava IV povinná zaplatiť úroky z omeškania vo výške 17,6 % ročne z dlžnej sumy. Okresný prokurátor môže uvedenú sumu vymáhať od nečinných prokurátorov JUDr. V. V., JUDr. A. O. a od JUDr. M. Š., rovnako aj od JUDr. K. Č., ktorá neriešila nežiadúce zbytočné prieťahy v konaní rovným dielom.

II.D. D. B. žiada doručiť prokurátorovi JUDr. P. B. z GP SR poďakovanie za zmarenie pokusu o zmarenie trestného konania proti P. a žiada Ústavný súd Slovenskej republiky o vydanie súhlasu na vydanie odmeny zo satisfakcie JUDr. P. B. vo výške 50.000 EUR, ako jednému z mála spravodlivých...“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ sa vo svojej neperfektnej sťažnosti domáha nápravy porušovania svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 1319/09 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 1 Pv 448/02).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresnou prokuratúrou bola 30. marca 2010 v uvedenej veci podaná proti obvinenému obžaloba na okresnom súde.

Podaním obžaloby skončila fáza prípravného konania a jej doručením okresnému súdu vykonala okresná prokuratúra všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľa. Ďalšie úkony alebo postupy už okresná prokuratúra v súčasnosti nemôže vykonávať, a preto možno posudzovať záležitosť so zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako vec, v ktorej ústavná úloha okresnej prokuratúry pri odstraňovaní právnej neistoty sťažovateľa skončila podaním obžaloby vo veci samej ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu. Vo veci samej už okresná prokuratúra po doručení sťažnosti ústavnému súdu nemôže konať, pretože spis sa v tom čase nachádza na okresnom súde.

Ústavný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal aj zo svojej doterajšej judikatúry, podľa ktorej ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva ešte dochádza alebo porušenie v tom čase ešte trvá (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05). Sťažovateľ

namietal priet'ahy v konaní okresnej prokuratúry, ktorá vo veci samej v okamihu podania s'ťažnosti ústavnému súdu už nekonala.

Z uvedeného vyplýva, že okresná prokuratúra v čase podania s'ťažnosti ústavnému súdu (26. apríla 2010) už nemohla žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne priet'ahy v ňom, a teda nemohla ani porušovať s'ťažovateľom v s'ťažnosti označené práva. V čase doručenia jeho s'ťažnosti ústavnému súdu (26. apríla 2010) prebiehalo už vo veci s'ťažovateľa konanie pred okresným súdom.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní s'ťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde s'ťažnosť s'ťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 2010